

Література:

1. Одегов Ю. Г., Журавлєв П. В. Управление персоналом: учебник. Москва: Финстатинформ, 1997. 878 с.
2. Харун О. А. Функції управління трудовим потенціалом промислового підприємства. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: економічні науки*. 2016. Вип. 19. С. 102–105.
3. Зубрицька Я. О. Оцінка системи управління трудовим потенціалом підприємства. *Вісник Запорізького національного університету. Економічні науки*. 2015. № 1. С. 172–182.
4. Ратушенко О. І. Ефективність управління трудовим потенціалом в сучасних умовах. *Ефективна економіка*. 2013. № 12. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=2566> (дата звернення 14.01.2019).
5. Академічний тлумачний словник (1970 - 1980) <http://sum.in.ua/s/ljudyna>.
6. Фармацевтична енциклопедія URL: <https://www.pharmencyclopedia.com.ua/article/1426/metodi-upravlinnya> (дата звернення 14.01.2019).

СУЧАСНИЙ ВЕКТОР АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

*Солопун Н.М. к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Сьогодні світове господарство стикнулося з економічними проблемами, які мають прояв не тільки у межах певних країн чи економічних об'єднань, а в цілому у всьому світі.

Складні економічні умови потребують постійного моніторингу та своєчасного реагування на гострі питання, що виникають у процесі господарської діяльності.

Тому пошуки ефективних напрямків вирішення нових типів проблем, що виникають у процесі управління підприємством у сучасних умовах, є актуальними та своєчасними.

На допомогу у вирішення вказаного питання можуть прийти інструменти антикризового управління суб'єктами підприємницької діяльності.

Антикризове управління – це комплексна система управління суб'єктом підприємницької діяльності, яке передбачає своєчасну, прискорену та дієву реакцію на істотні зміни зовнішнього та внутрішнього середовища, з метою мінімізації ймовірності виникнення кризи або зниження негативних її наслідків у разі настання, а також використання її факторів для подальшого розвитку підприємства та недопущення його ліквідації як суб'єкта господарювання [1].

Антикризове управління підприємством – це процес своєчасного запобігання потенційно можливому кризовому стану, а також подолання кризового стану, який вже настав [2].

Сьогодні на підприємствах різної форми господарювання порушені усталені бізнес-процеси. Саме інструменти антикризового менеджменту допоможуть удосконалити низку управлінських операцій та надати змогу підприємству сконцентрувати увагу на пошуку шляхів до подолання кризи, яка має дещо відмінні характеристики від тих криз, що зазнала новітня економіка наприклад протягом 2000-2020 рр. У цьому зв'язку зазначимо, що недоцільно використовувати такий самий антикризовий паттерн, який ефективно спрацював за умов минулих кризових періодів. У поточного економічного потрясіння є притаманні саме йому й лідери зростання й аутсайтери, а у потенційного наступного потрясіння будуть інші характерні риси та способи антикризового управління. Тому підприємство має акумулювати досвід антикризової боротьби як власний, так і зовнішній.

Сьогодні менеджмент підприємства потерпає від надто великих обсягів інформації, найчастіше неправдивої чи неактуальної чи непотрібної. Тому серед інструментів антикризового управління слід відзначити важливу роль своєчасної розробки такого антикризового плану, який побудовано на досвіді минулих кризових ситуацій та на використаних паттернах ефективних рішень, які нададуть змогу швидше адаптуватися до існуючих умов з недопущенням появи надлишкової та непотрібної інформації.

В таких кризових умовах господарювання, якими є умови, продиктовані пандемією, загрозою для підприємства є неадекватне планування реакції підприємства на загрози. Останніми роками основна увага приділялася плануванню реагування на кібер-атаки чи технологічні збої [3] й більшість антикризових управлінських заходів було спрямовано на подолання саме таких загроз. При цьому розробці інструментів реагування на таке явище, як пандемія, уваги не приділялося. Тому зараз у портфоліо антикризових заходів підприємства слід додати низку заходів, яка б була адекватною при боротьбі з подібними негативними ситуаціями.

Ефективність роботи в процесі антикризового управління забезпечується дотриманням принципів антикризового управління, основними з яких є: принцип постійної превентивності дії та готовності до реагування, терміновості та адекватності реагування, комплексності рішень, альтернативності дій та адаптивності управління, пріоритетності використання внутрішніх ресурсів, оптимізації зовнішньої санації та принцип ефективності тощо [4].

Крім того, серед антикризових управлінських заходів, які можуть бути застосовані за умов різних типів кризових явищ, слід відзначити інформаційні комп'ютерні технології та їх цифрові інструменти. Саме вони нададуть змогу зменшити зусилля, пов'язані з координацією бізнес-процесів, дозволяючи проводити швидкий обмін інформацією, надаючи керівникам більше часу на розробку новітніх антикризових паттернів для власного антикризового портфоліо підприємства.

Література :

1. Главацька А. О., Сахарук Н. І. Вдосконалення системи антикризового управління підприємства з метою підвищення рівня його фінансової безпеки. URL : <https://naub.oa.edu.ua/2020> (дата зверення: 13.11.20).
2. Гой В. В., Васильєв О. В. Антикризове управління корпоративними підприємствами: теоретичні аспекти. *Ефективна економіка*. 2018. № 8. URL : http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/8_2018/157.pdf (дата зверення 13.11.20).
3. <https://www2.deloitte.com/content/dam/Deloitte/ru/Documents/risk/russian/crisis-management-covid-19.pdf>.
4. Зверук Л. А., Давиденко Н. М. Антикризове управління підприємством в умовах інноваційного розвитку. *Международный научный журнал «Интернаука»*. 2017. № 1 (23). 2 т. С. 69–75.

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Устіловська А.С., викладач кафедри економіки та бізнесу

Байлов І.А., студент гр. ПТ-31

Демакова Д.Ю., студентка гр. ЕП-31

Харківський національний університет будівництва та архітектури

Для досягнення високої ефективності процесу виробництва в умовах ринкової економіки недостатньо мати сучасне технічне обладнання, знаряддя та високоякісні предмети праці, необхідна також відповідна організаційна система зв'язків між виробниками та споживачами продукції. Принциповий взаємозв'язок між вказаними двома поняттями може бути виражений різницею умовного економічного результату та повних капітальних вкладень і, залежно від рівня господарювання, може отримувати:

- національний рівень;
- рівень підприємства.

Якщо результати економічної діяльності перевищують витрати, то можна говорити про позитивний ефект, у протилежному випадку – про негативний ефект (збиток).

Як показав аналіз, ефективність роботи підприємств спиртової промисловості характеризується показниками рентабельності, норми прибутку, продуктивності праці, собівартості продукції, трудоемності, матеріалоемності, фондоємності. Основним резервом підвищення економічної ефективності діяльності є раціональне формування, відтворення та ефективне використання ресурсного потенціалу підприємства [1].

Також існують фактори, що чинять вплив на економічну ефективність господарської діяльності підприємства (рис. 1).

Характеризуючи фактори впливу на ефективність фінансово-господарської діяльності, доцільно розмежувати їх на внутрішні та зовнішні. Внутрішні залежать від результативності роботи управлінського персоналу і